

ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣਾ

2 ਸਮੂਏਲ 6; 7; 1 ਇਤਿਹਾਸ 13; 15-17; 22; 28

ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਜੁੱਤੀ ਲਾਹ ਦੇਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਖੜਾ ਹੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਹੈ’’ (ਕੁਚ 3:5)। ਜਦ ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੰਦਗੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਭੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ?

ਬੰਦਗੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਝੁਕਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਕੌਣ ਅਤੇ ਕੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਦੱਸੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਮ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਭਾਵ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਵਟੀ ਲੋਕ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੜਾ ਜਿਹਾ ਸਮਰਪਣ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਜੋਸ਼ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਥੜ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਖੜੇ ਹਾਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।

2 ਸਮੂਏਲ 6; 7 (ਅਤੇ 1 ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਆਇਤ) ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਯਾਦ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਇਕ ਪੁਰਖ, ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੀਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਨਿਆਂ ਪਸੰਦ ਨਿਰਪੱਖ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਾਉਦ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਹ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾਉਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨੇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਲਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੋਣਾ’’ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ। ਆਓ 2 ਸਮੂਏਲ 6; 7 ਅਤੇ 1 ਇਤਿਹਾਸ 13-17 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਬੰਦਗੀ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਜ ਹੈ

(2 ਸਮੂਏਲ 6:1-11; 1 ਇਤਿਹਾਸ 13:1-14)

1 ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਉਦ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਹਿਦ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਹਿਲ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ‘‘ਦਾਉਦ ਦਾ ਨਗਰ’’ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਗਰ

ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਭਾਵ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਦੁਆਉਣਾ ਸੀ।

‘‘ਤਦ ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਏਹ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਮੋੜ ਲਿਆਈਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਉਲ ਦਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾ ਕੀਤੀ’’ (1 ਇਤਿਹਾਸ 13:2, 3)। ਇਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ‘‘ਆਪਣੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਸਹੀ ਰਹੇਗਾ।

ਮੂਸਾ ਜਦ ਦਸ ਹੁਕਮ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀਨਈ ਪਹਾੜ ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਥਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੰਬੂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਚ ਅਹਿਦ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਹਿਦ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਇਕ ਛੋਟਾ, ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਦੂਕ ਸੀ। ਸੰਦੂਕ ਅੰਦਰ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਫੱਟੀਆਂ, ਮੰਨਾ ਵਾਲਾ ਛੋਟਾ ਬਰਤਨ, ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਛੜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜਿਹੜੀ ਉਂਗਰੀ ਸੀ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। ਸੰਦੂਕ ਦਾ ਢੱਕਣ ਵੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਢੱਕਣ’’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਕੁਚ 25:22)। ਢੱਕਣ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੰਭ ਫੈਲਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਢੱਕਣ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਹਰ ਸਿਰੇ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣੇ ਕਰੂਬਾ ਸਨ। ਸੰਦੂਕ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵਰਣਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: ਉਸ ਦੇ ਚਹੁ ਪਾਵਿਆਂ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਉਠਾ ਕੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੜਿਆਂ ਵਿਚ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਅਲੰਗ ਜਾਂ ਡੰਡੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ (ਕੁਚ 25:12-15)।

ਤੰਬੂ ਬਣ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਹਿਦ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਮਹਾਯਾਜਕ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਦਿਨ, ਸਾਲ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਵਾਰ² ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਬੰਦਾ ਉਸ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਹਾਯਾਜਕ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੰਬੂ ਲਿਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਹਾਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਲੇਵੀ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚੋਂ) ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕੜਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਗਿਣਤੀ 7:9; ਵੇਖੋ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 10:8)। ਗਿਣਤੀ 4:15 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ:

ਜਦ ਹਾਰੂਨ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਕੱਜਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਜਦ ਡੇਰੇ ਦਾ ਕੂਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਹਾਥੀ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤ ਨੂੰ ਨਾ ਛੋਹਣ ਮਤੇ ਉਹ ਮਰ ਜਾਣ! ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚੋਂ ਏਹ ਪਾਰ ਕਹਾਥੀਆਂ ਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 20 ਉੱਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ‘‘ਉਹ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਣ ਮਤੇ ਉਹ ਮਰ ਜਾਣ!’’ ‘‘ਕਿ ਮਰ ਜਾਣ’’ ਅਤੇ ‘‘ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਜਾਣ’’ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰ ਲਓ। ਤੰਬੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ’’ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਸਿਲਾਲੇਖ ਸਨ। ਅਹਿਦ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ।

ਅਫ਼ਸੋਸ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਪਰਕ ਕਾਰਣ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਆਮ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਲਗ ਪਈ। ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਦ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਕਨਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਤੰਬੂ ਸ਼ੀਲੋਹ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਸਰਾਏਲੀ ਫੌਜ ਸੰਦੂਕ ਲੈਣ ਲਈ ਆ ਗਈ (1 ਸਮੂਏਲ 4:4)। ਫਲਿਸਤੀਆਂ ਨਾਲ

ਇਕ ਲੜਾਈ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਬੰਦੇ ਮਾਰੇ ਗਏ (1 ਸਮੂਏਲ 4:2)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ‘‘ਸੰਦੂਕ ਵਾਲੇ ਖ਼ੁਦਾ’’ ਨੂੰ ਜੰਗ ਵਿਚ ਨਾਲ ਲਿਜਾਣ, ਤਾਂ ਕਿਸਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਵੇਗੀ। ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਨੀਚ ਮਕਸਦ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਅਗਲੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਇਸਰਾਏਲੀ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਸੰਦੂਕ ਫਲਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਚਲਿਆ ਗਿਆ (1 ਸਮੂਏਲ 4:10, 11)।

ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਸੰਦੂਕ ਫਲਿਸਤੀਆਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਓਨੀ ਦੇਰ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਹੀ ਰਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੂਹਿਆਂ ਦੀ ਮਰੀ ਪਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗਿਲਟੀਆਂ ਨਿੱਕਲ ਆਈਆਂ।³ ਫਲਿਸਤੀ ਟੁਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੂਕ (ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ) ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਗੱਡੀ (ਵਾਕਾਅੰਸ਼ ‘‘ਇਕ ਨਵੀਂ ਗੱਡੀ’’ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ [1 ਸਮੂਏਲ 6:7]) ਇਸ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ (1 ਸਮੂਏਲ 6:7, 8)।

ਗਊਆਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਇਸਰਾਏਲੀ ਨਗਰ ਬੈਤਸ਼ਮਸ਼ (ਯਹੋਸ਼ੁਆ 21:16) ਲੈ ਗਈਆਂ। ਸੰਦੂਕ ਵੇਖ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲੀ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋਏ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਝਾਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਢੱਕਣ ਉਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਓਸੇ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਰ ਗਏ⁴ (1 ਸਮੂਏਲ 6:19)। ਭੈਭੀਤ, ਬੈਤਸ਼ਮਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਕਿਰਜਾਰੀਮ ਨਗਰ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਬੀਨਾਦਾਬ ਨਾਮਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਘਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ (1 ਸਮੂਏਲ 7:1)।

ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸੰਦੂਕ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ। ਸੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਤਕ⁵ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮਿੱਟੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਦਾਊਦ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਈਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਸੀ।’’

ਫੇਰ ਦਾਊਦ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਜੁਆਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਦਾਊਦ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਾਅਲੇ ਯਹੂਦਾ [ਕਿਰਯਥ ਯਾਰੀਮ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ (ਯਹੋਸ਼ੁਆ 15:9)] ਤੋਂ ਤੁਰਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨਾਮ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਸਦਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰੁਬੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਉੱਥੋਂ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਲੈ ਆਵੇ (2 ਸਮੂਏਲ 6:1, 2)।

ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 2 ਸਮੂਏਲ 6:3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਗੱਡੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਅਬੀਨਾਦਾਬ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜੋ ਗਿਬਯਾਹ ਵਿਚ ਸੀ ਚੁੱਕ ਲਿਆਏ।’’ ‘‘ਨਵੀਂ ਗੱਡੀ ਦੇ ਉੱਤੇ’’? ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਗੱਡੀ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ? ⁶ ਭਲਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਇੰਜ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ? ⁷ ਕੀ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ? ਦਾਊਦ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਿਆਰੀ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਡੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਨਤੀਜੇ ਤਬਾਹਕੁੰਨ ਨਿਕਲੇ।

ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ, ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘‘ਅਬੀਨਾਦਾਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਉਜ਼ਾਹ ਅਤੇ ਅਹੀਓ ਨੇ

ਉਸ ਨਵੀਂ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਹੱਕਿਆ' 8 (2 ਸਮੁਏਲ 6:3)।

ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਬੀਨਾਦਾਬ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜੋ ਗਿਬਆਹ ਵਿਚ ਸੀ ਚੁੱਕ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਗਏ ਪਰ ਅਰਯੋ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਿਆ। ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਅਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਘਰਾਣਾ ਚੀਲ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਵਾਜੇ ਅਰਥਾਤ ਬੀਨ, ਮਧੱਮ, ਖੰਜਰੀਆਂ, ਚਿਮਟਾ ਅਤੇ ਛੈਣੇ ਲੈ ਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਤੁਰੇ (2 ਸਮੁਏਲ 6:4, 5)।

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਿਠਾਓ। ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਵਾਲੀ ਇਕ ਛੋਟੇ ਰੇੜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁹ ਸੰਦੂਕ ਗੱਡੀ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਬਲਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਹੀਓ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗੱਡੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਉਜ਼ਾਹ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹੈ, ਗੱਡੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਊਦ ਅਤੇ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਗੱਡੇ ਦੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਨੱਚ, ਗਾ, ਚੀਕ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਜਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਸੀ! ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਜੋ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ? ਗਲਤ!

ਅਚਾਨਕ, ਜਸ਼ਨ ਇਕ ਦਮ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਕੀਦੋਨ ਦੇ ਪਿੜ ਵਿਚ ਜਲੂਸ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ¹⁰ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਲਗ ਗਈ। ਗੱਡਾ ਡੋਲਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਸੰਦੂਕ ਖਿਸਕਣ ਲੱਗਾ।

... ਉਜ਼ਾਹ ਨੇ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕਰ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਲਦ ਪੱਖੜ ਪਏ ਸਨ, ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਜ਼ਾਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਭੜਕਿਆ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ (2 ਸਮੁਏਲ 6:6, 7)।

ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ‘‘ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਜ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ? ਉਹ ਤਾਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ! 11’’ ਮੇਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਹਿਰ ਅਤੇ ਫ਼ੋਰਨ ਨਿਆਂ ਤੇ ਦੰਗ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਆਖ਼ਰੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਹਾਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸੀ, ‘‘ਪਰ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੁਹਣ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਰ ਜਾਣ’’ (ਗਿਣਤੀ 4:15)।

ਅਸੀਂ ਉਜ਼ਾਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਜ਼ਾਹ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਲੀ ਮਨਸ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਖੁਦਾ ਸਾਡੀ ਹਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਉਜ਼ਾਹ ਉੱਤੇ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਪਟੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਗ਼ਲਤ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ, ਪਰ ਅਖ਼ੀਰ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੋਇਆ।

ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪਲ ਵਿਚ ਜਦ ਦਾਊਦ ਕੌਮ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਉਣ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਕੋਈ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕੀਏ, ਇਕ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਚੁਣੀ। ਉਸ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ) ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਭਗਤੀ, ਭੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।¹²

ਉਜ਼ਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਵੇਖ ਕੇ ਦਾਉਦ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਠਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ‘‘ਦਾਉਦ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਉਜ਼ਾਹ ਉੱਤੇ ਆਣ ਪਿਆ’’ (2 ਸਮੂਏਲ 6:8)। ਦਾਉਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰੀ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਭਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਦਾਉਦ ਜਿਵੇਂ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਗਿਆ: ‘‘ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਉਸ ਦਿਹਾੜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਲੋਂ ਡਰਿਆ’’ (2 ਸਮੂਏਲ 6:9)। ਦਾਉਦ ਦੇ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿਚ, ਦਾਉਦ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ‘‘ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿੱਕਣ ਆਵੇਗਾ?’’ (2 ਸਮੂਏਲ 6:9)। ਗਿੱਤੀ¹³ ਓਬੇਦ-ਅਦੋਮ ਦਾ ਘਰ ਕੋਲ ਹੀ ਸੀ। ਦਾਉਦ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਪਰਤ ਗਿਆ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ‘‘ਨਵੇਂ ਗੱਡੇ’’ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਸਮਾਂ ਹੋਏਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ‘‘ਨਵੇਂ ਗੱਡੇ’’ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਯੂਫ਼ ਅਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਬਾਲਣਾ, ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਯਾਜਕਾਈ ਜਾਂ ਪਾਦਰੀ ਵਰਗ, ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦੀ ਥਾਂ ਮਾਸ ਦਾ ਬਦਲ, ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਨੂੰ ਪਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਥਾਂ ਕੁਝ ਖ਼ਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ, ਆਮ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣਾ, ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਜ਼¹⁴ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ।¹⁵

ਪਰ ਆਓ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ¹⁶ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਬਣਾਈਏ। ਨਾ ਤਾਂ ਦਾਉਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਕਾਨ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਏਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ। ਨਵਾਂ ਗੱਡਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਕਮੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਵੇਂ ਗੱਡੇ ਬਣਾ ਲਏ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਖੁਦਾ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਦੁਆ ਕਰਦੇ, ਗਾਉਂਦੇ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਜ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਸੇ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣੀ ਪਈ ਸੀ। ਸੱਚ ਨਾ ਕਰੋ; ਸਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਨ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

... ਜੇ ਕੋਈ ਅਜੇਗਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਰੋਟੀ ਖਾਵੇ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਵੇ [ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਵਿਚ] ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ... ਜਿਹੜਾ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੀ ਜਾਚ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਡੰਨ ਲਾ ਕੇ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਬਾਹਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਨਿਤਾਣੇ ਅਤੇ ਰੋਗੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਕੁ ਸੁੱਤੇ ਪਏ [ਭਾਵ ਮੁਰਦਾ] ਹਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:27, 29, 30)।

ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਾਰਿਆ; ਸਗੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਬੰਦਗੀ ਹੈ (ਕਹਾਉਤਾਂ 1:7; ਹਬੱਕੂਕ 2:20)।

ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

(2 ਸਮੂਏਲ 6:12-19; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-16:3, 7-36, 43)

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਸ਼ਰ੍ਰਾ’ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਨ ਨਾਲ ਧਰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਸ਼ਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੇ ‘ਲਿਖੇ’ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਭਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਢੰਗ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਘੱਟ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ (ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ) ਕਰਕੇ ‘ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ’ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਓਬੇਦੋਮ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ (2 ਸਮੂਏਲ 6:11)। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸਰੂਫ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਹਿਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਫ਼ਲਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਫ਼ੈਸਲਾਕੁਨ ਯੁੱਧ ਵੀ ਲੜੇ ਸਨ (ਤੁਲਨਾ 1 ਇਤਿਹਾਸ 14)।

ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਾਉਦ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ‘‘ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਕਾਰਣ’’ (2 ਸਮੂਏਲ 6:12) ਓਬੇਦੋਮ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।।

ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਖ਼ਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਭਾਵ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਇਕ ਤੰਬੂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੰਦੂਕ ਲਿਆ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।¹⁷ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਉਸ ਨੇ ਖ਼ਾਸ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਚੰਗਾ ਹੋਮਵਰਕ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ‘‘ਪੁਰਾਣੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ’’ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭਿਆ ਕਿ ਸੰਦੂਕ ਬਾਰੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਕਰ ਇਹ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਲਿਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ 25, ਗਿਣਤੀ 4 ਅਤੇ 7, ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 10 ਅਧਿਆਇ ਪੜ੍ਹੇ। ਉਸ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਕਹਾਤ ਦੇ ਲੇਵੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਡੰਡਿਆਂ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਜਾਣ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।

2 ਸਮੂਏਲ 6:12 ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਭਾਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਤਦ ਦਾਉਦ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਓਬੇਦ-ਅਦੋਮ ਦੇ ਘਰੋਂ ਦਾਉਦ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਕੇ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਇਆ।’’ 1 ਇਤਿਹਾਸ 15 ਵਿਚ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਅਤੇ ਸ਼ਬਨਯਾਹ ਤੇ ਯੋਸ਼ਾਫਾਟ ਤੇ ਨਥਨਏਲ ਤੇ ਅਮਾਸਈ ਤੇ ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਤੇ ਬਨਾਯਾਹ ਤੇ ਅਲੀਅਜ਼ਰ ਜਾਜਕ ਤੁਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਓਬੇਦ-ਅਦੋਮ ਤੇ ਯਿਹਯਾਹ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਦਰਬਾਨ ਸਨ’’ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:2)। ਦਾਉਦ ਨੇ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ:

... ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ, ਨਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਵੀ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਉਸ ਟਿਕਾਣੇ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਓ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰੀ ਨਾ ਚੱਕਿਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਅਸਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਕੀਤੀ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:12, 13)।

‘‘ਅਸਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਨਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਕੀਤੀ’’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰ ਲਓ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ‘‘ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਜਿਉਂ ਦਾ ਤਿਉਂ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।’’ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਉਦ ਨੇ ‘‘ਰੀਤੀ’’ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਵੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ‘‘ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ’’ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਜੋੜਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਚਨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਖੁਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਈ ਓਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 4:24)। ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ (ਸੱਚਾਈ, ਯੂਹੰਨਾ 17:17) ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਸਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਮਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੁਪਰੇਖਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਆਦਮੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਵਚਨ ਅਤੇ ਦੁਆ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਗਲੇ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ ਜਾਂ ਵਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕਿਉਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।’’ 2 ਸਮੂਏਲ 6 ਅਤੇ 1 ਇਤਿਹਾਸ 13-15 ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜਿਆਂ, ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡੰਡਿਆਂ, ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਢੱਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਵਾਂਗ ਅਜਿਹੀਆਂ ‘‘ਬੇਕਾਰ, ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਜਾਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।’’ ਜੇ ਖੁਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ!

ਪਰ ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਡਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਾਲ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ?’’ ਆਓ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਸੀ:

ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਲੋਵੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਉਣ। ਤਾਂ ਲੋਵੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਚੋਭਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਹਾ ਕੁ ਮੂਸਾ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:14, 15)।

2 ਸਮੂਏਲ 6:13 ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਲਕਸ਼ ਵੇਰਵਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ‘‘ਜਦੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਛੇ ਕਦਮ ਚੱਲ ਚੁੱਕੇ ਤਦ ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਕ ਬੈਲ ਅਤੇ ਇਕ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵੱਛਾ ਬਲੀ ਕਰਵਾਇਆ।’’ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੂਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਸ਼ਰ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਾਮਯਾਬੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ

ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੋਹਰਾ ਸਨਮਾਨ ਹੁੰਦਾ। ‘ਮੈਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ? ਜੇ ਉਸ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਉਜ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ!’

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਦੂਕ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪਸੀਨਾ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਪੋਟੇ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਭੜਕ ਗਏ। ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਘਬਰਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਫਿਰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕਦਮ ਪੁੱਟੇ ਅਤੇ ਸੰਦੂਕ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਤਬਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੈਰ ਪੁੱਟਦਿਆਂ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ। ਇਸ ਡਰੋਂ ਕਿ ਕਿਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਕਦਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਪੁੱਟਿਆ ... ਫਿਰ ਤੀਜਾ ... ਚੌਥਾ ... ਪੰਜਵਾਂ ... ਛੇਵਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ, ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕ ਉੱਠੇ। ਇਸ ਵਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਠਾਕ ਸੀ!

ਦਾਉਦ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਥਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ; ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ; ਉੱਥੇ ਹੀ ‘ਉਹ ਨੇ ਬਲਦ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਵੱਛਾ ਭੇਟ ਕਰ ਕੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ’ (2 ਸਮੂਏਲ 6: 13; NIV)। ਦਾਉਦ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖਾਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬੀਲੇ ਲਈ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ: ਖੁਦਾ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ; ਕੌਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਫੇਰ ਬਹਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ‘ਅਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਤ ਬਲਦ ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੇਢੇ ਬਲੀਦਾਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਏ’ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:26)।

ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲੁੱਡੀ ਪਾਉਂਦਾ¹⁸ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ...
(2 ਸਮੂਏਲ 6: 14)।

ਅਰ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਪੁਕਾਰਦਿਆਂ ਅਰ ਤੁਰੀਆਂ ਅਰ ਨਰਸਿੰਗੋ ਫੂਕਦੇ ਫੂਕਦੇ ਅਰ ਮਜ਼ੀਰਿਆਂ
ਅਰ ਸਿਤਾਰਾਂ ਅਰ ਬੀਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਵਜਾਉਂਦਿਆਂ ਵਜਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆ
ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆਏ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:28)।

ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਆ ਜਾਣ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਜੋਸ਼ ਭਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ! ਦਾਉਦ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਅਸਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੌਣ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਸ਼ਾਹੀ ਲਿਬਾਸ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਠਾਠ ਨਾਲ ਮਾਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਣ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚਿੱਟਾ ਏਫੇਦ¹⁹ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਿਆਂ ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਦਾਉਦ ਨੇ ਕੋਈ ਪਰੋਡ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਉਹ ਇਕ ਫ਼ਤਹਿਮੰਦ ਦਾਖਲਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੰਬੂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਏ ਜਿਹੜਾ ਦਾਉਦ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਦਾਉਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਾਪ ਬਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਲੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਲ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਦਾਉਦ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਸ਼ਾਨ, ਤਾਕਤ, ਜਲਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਬੂਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ (1 ਇਤਿਹਾਸ 16:8-36. ਤੁਲਲਾ 16:8-22 ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 105:1-15. ਤੁਲਨਾ 16:23-33 ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 96. ਤੁਲਨਾ 16:34-36 ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 106:1, 4, 7,

48)। ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੀਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਬੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ, “ਯਹੋਵਾਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਖੁਦਾ, ਆਦ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੀਕ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ!” (1 ਇਤਿਹਾਸ 16:36)। “ਤੇ ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਨੇ ‘ਆਮੀਨ!’ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ” (ਆਇਤ 36)। ਦਾਉਦ ਨੇ ਆਪਦੇ ਹੱਥ ਫੈਲਾਏ ਅਤੇ “ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ” (2 ਸਮੂਏਲ 6:18)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਸਨਮਾਨ ਦਿਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਅਨੰਦਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਖੁਦਾ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਰਤ ਗਏ।

ਕੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਦਾਉਦ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਰਾਧਕਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ? ਅਸੀਂ 1 ਇਤਿਹਾਸ 15; 16 ਦੇ ਨਾਲ 2 ਸਮੂਏਲ 6, ਦਾ ਅੰਤਮ ਭਾਗ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਘਟਿਆ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵਧਿਆ ਹੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ਦਾਉਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਜਸ਼ਨ ਸੋਗ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ‘ਰੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ’ ਨਹੀਂ ਭਾਲਿਆ ਸੀ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:13; KJV)। ਦੂਜਾ ਜਸ਼ਨ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਢੰਗ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਰੀਤੀਵਾਦ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ‘ਲਿਖੇ ਹੋਏ’ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੌਂਕਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਥਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਨੁਭਵ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਮਨੋ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ!

ਅਰਥ ਭਰੀ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:2-24; 16:1-7, 37-42)

2 ਸਮੂਏਲ 6 ਅਤੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15; 16 ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਦੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ, ਨਿੱਜੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਮ, ਅਰਥਪੂਰਣ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਮਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਾਉਦ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਲਈ ਥਾਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1 ਇਤਿਹਾਸ 15:16-24 ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਖ਼ਾਸ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਲੋਕ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸੌਂਪਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਸੰਦੂਕ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਲਈ ਦਰਬਾਨਾਂ ਤਕ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਸੀ। ਆਇਤ 22 ਉੱਤੇ ਖ਼ਾਸ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: “ਅਤੇ ... ਕਨਨਯਾਹ ਗਾਉਣ ... ਗਾਉਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਵੱਡਾ ਗੁਣੀ ਸੀ।” ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦਗੀ ਤਨੋ ਮਨੋ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

1 ਇਤਿਹਾਸ 16 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਸੰਦੂਕ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਉਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਤਿਆਰੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਸੀ। “ਉਸ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਥਾਪਿਆ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ, ਅਰ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਅਰ ਧੰਨਵਾਦ ਅਰ

ਉਸਤਤ ਕਰਨ'' (ਆਇਤ 4)।²⁰

ਡੈਡੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, 'ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੇ ਹੂਹ ਨਾਲ ਕਰੇ।' ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੂਝ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਈਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਖੁਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤਕ ਜਾਗ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ, ਚਰਚ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਬੈਂਚ ਉੱਤੇ ਉਘਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ 'ਕੁਝ ਪਾਉਣ' ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਰਥ ਭਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਮ ਬੰਦਗੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਢਬ ਸਿਰ ਅਤੇ ਜੁਗਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣ' (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:40)।

ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲਈ ਹਰ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦਾ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਝਾਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (2 ਸਮੂਏਲ 6:16, 20-23; 1 ਇਤਿਹਾਸ 15:29; 16:43)

2 ਸਮੂਏਲ 7 ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਜਿਸ ਦੂਜੀ ਹਕੀਕਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੰਦਰ ਝਾਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

2 ਸਮੂਏਲ 6:16 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਜਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਦਾਉਦ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਧੀ ਮੀਕਲ ਨੇ ਬਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਦਾਉਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਟਪੂਸੀਆਂ ਮਾਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਡੀਆਂ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਸੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਤਾ।' ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੀਕਲ ਦੀ ਦੁਖਦ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਫਿਰ ਜਦ ਦਾਉਦ ਭਗੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਬਨੇਰ ਨੇ ਪੂਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਦਾਉਦ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਦਾਉਦ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੀਕਲ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੀਕਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਤੀ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੌਂਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਦੌੜਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਦਰਦਨਾਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੇ ਹਾਂ।

ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਨਗਰ ਦੇ ਫ਼ਾਟਕਾਂ ਵਿਚ ਪੁੱਜ ਜਾਣ ਤੇ ਮੀਕਲ ਨੇ ਮਹਿਲ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਕਿਆ 'ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ।' 1 ਸਮੂਏਲ 18:20 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਬੇਟੀ ਮੀਕਲ ਦਾਉਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨ ਲੱਗੀ।' ਪਰ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਲਾਟ ਬੁਝ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਸਿਰਫ਼ ਕੋਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਆਹ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ 'ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ।'

ਜਸਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਉਦ 'ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਪਰਤ ਗਿਆ' (1 ਇਤਿਹਾਸ 16:43)। ਉਹ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਸੀ; ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। 'ਤਦ ਦਾਉਦ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ

ਦੇਣ ਮੁੜਿਆ' (2 ਸਮੂਏਲ 6:20)। ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬੁਧੇ ਉੱਤੇ ਖੜੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਭਰੀ ਮੀਕਲ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ ਵਿਚ ਵਿਅੰਗ ਸੀ; 'ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੱਜ ਕੇਡਾ ਕੁ ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਬਣਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟਹਿਲਣਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਕਰ ਕੋਈ ਲੁੱਚਾ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਲੱਜ ਬਣਾ ਕੇ ਨੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ!' (2 ਸਮੂਏਲ 6:20)। 'ਨੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ' ਦਾ ਅਰਥ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦਾਊਦ ਨੰਗਾ ਸੀ, (ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਕ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ)²¹ 'ਲੁੱਚਾ' ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਮੁੱਖ ਹੈ; ਮੀਕਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਨਿਕੰਮਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮਹਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ।

ਦਾਊਦ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਣ ਗਈ; ਉਸ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਠੰਡਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਹੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਅਖੀਰ, ਖੁਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹਾ ਪਰ ਦੁਖਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ 2 ਸਮੂਏਲ 6:23 ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 'ਸੋ ਮੀਕਲ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋੜੀ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਾ ਜੰਮਿਆ।'²² ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਝ ਹੋਣ ਦਾ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ;²³ ਜਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਖਦ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਗੜਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਓ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਮੀਕਲ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਪਰਤਣ ਵਾਲੇ ਜਲੂਸ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੀਕਲ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਮਹਾਨ ਮੌਕੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ 'ਦਾਊਦ ਤੂੰ ਤਾਂ ਬੁੱਧੂ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੈਂ!'

ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਅੱਜ ਮਸ਼ਹੂਰ ਇਨਡੋਰ ਖੇਡ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਕੇਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ: 'ਮੈਂ ਗੀਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 6, ਦੁਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 3 ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ 5 ਨੰਬਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮਨਫੀ 2 ਹੀ ਕਹਾਂਗਾ।' ਬੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ: 'ਜੇ ਬੰਦਗੀ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਸੀ; ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਾ ਆਈ ਤਾਂ ਬੁਰੀ ਸੀ।'

ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਵਕਤ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਮਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਬੰਦਗੀ 'ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ' ਤਾਂ ਦਿੱਕਤ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਖੁਦਾ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਲੋਚਨਾ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੂਰ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਮੀਕਲ ਨਾ ਬਣੀਏ।

ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਨੀਅਤ ਦਾ ਹੋਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

(2 ਸਮੂਏਲ 7:1-17; 1 ਇਤਿਹਾਸ 17:1-15)

2 ਸਮੂਏਲ 7 ਤੇ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਮ ਸਬਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਨਿਰੀ ਸਾਫ਼

ਨੀਅਤ ਦਾ ਹੋਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2 ਸਮੂਏਲ 6 ਅਤੇ 7 ਦ ਦੌਰਾਨ ਦਾਊਦ ਨੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਲੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।²⁴ ਅਖੀਰ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿਚ ਅਰਾਮ ਫਰਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚਖਿਆਲ ਆਇਆ, ‘‘ਮੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।’’ ਉਸਨੇ ਨਾਥਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਸੀ।²⁵ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਨਾਤਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ; ‘‘ਜਾਹ, ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੈ ਸਭ ਕਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ’’ (2 ਸਮੂਏਲ 7:3)।

ਪਰ ਓਸੇ ਰਾਤ ਨਾਥਾਨ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬੜੀ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ੂਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕਈ ਸਬਕ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਕੱਦ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ (ਨਾਥਾਨ ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਬੀ ਸੀ)। ਦੂਜਾ ਸਬਕ (ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨੀਅਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਹੋਣ।

ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੀ ਨੀਅਤ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਏਗੀ।’’ ਪਰ ਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਢੰਗ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਾਂ ਉਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਫੇਰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੀ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 55:8; ਕਹਾਉਤਾਂ 14:12)।

ਨਾਥਾਨ ਲਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦਾਊਦ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ, ‘‘ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ’’ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਪਰ ਨਾਥਾਨ ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਬੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਬੀ ਦਾ ਕੰਮ ਔਖੇ ਤੋਂ ਔਖੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਊਦ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ। 5 ਤੋਂ 16 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਲਿਖਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੂਏਲ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਵਾਲਾ ਹੈ।

ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਹੀ ਠੀਕ ਹਾਂ।’’²⁶ ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੇਰੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤੂੰ ਘਰ ਬਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ’’ (1 ਇਤਿਹਾਸ 17:4)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਤੇਰੀ ਨੀਅਤ ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’

ਖੁਦਾ ਨੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਖਾਬ ਲਈ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ‘‘ਨਾਂਹ’’ ਆਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦਾਊਦ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ:

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਈ, ਭਈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਏਡਾ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਏਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਭਵਨ ਨਾ ਬਣਾਵੇਂਗਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿਚ ਬਿਅੰਤ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਤੇਰੇ ਘਰ ਇੱਕ ਪੁੰਤਰ ਜੰਮੇਗਾ ਜੋ ਸਮਤਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਸੁਲੇਮਾਨ [ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ] ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸਾਂਚ ਅਰ ਮੇਲ

ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਭਵਨ ਬਣਾਵੇਗਾ... (1 ਇਤਿਹਾਸ 22:8-10)।

ਦਾਊਦ ਲਈ ਖੁਦਾ ਨੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਸਨ, ਦਾਊਦ ਨੇ ਸਾਮਰਾਜ ਖੜਾ ਕਰਨਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਰਾਜਿਆਂ 5:3), ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਹੈਕਲ ਬਣਾਉਣੀ ਸੀ।

ਭਲਾ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਖਾਬਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਨਾਂਹ’’ ਕਹਿਣ ਤੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ? ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਇਰਾਦੇ ਬੜੇ ਉੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਉਂਦੀਆਂ। ਉਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਭਾਲ ਕੇ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੱਟਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਡਰ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ।²⁷ ਮੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਖਿੰਡੇ ਸਨ; ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਖਿੰਡੇ ਹੋਣਗੇ।

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਖੁਦਾ ‘‘ਨਾਂਹ’’ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਮਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।²⁸ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ‘‘ਇਹ ਜੋ ਤੇਰੀ ਇੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭਵਨ ਬਣਾਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖ ਕੇ ਤੂੰ ਭਲਾ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ’’ (1 ਰਾਜਿਆਂ 8:18)।

2 ਸਮੂਏਲ 7 ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਖੁਦਾ ‘‘ਨਾਂਹ’’ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕਦੀ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੇਹਤਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ। ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਯਹੋਵਾ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰਾ ਘਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗਾ’’ (ਆਇਤ 11)। ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਮਿਲਦੀ ਹੈ: ‘‘ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਰ (ਹੈਕਲ) ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਕ ਘਰ (ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਾ) ਬਣਾਵਾਂਗਾ।’’ 2 ਸਮੂਏਲ 7:11-16 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ‘‘ਸਿਧਾਂਤ ਵਾਰਤਾ’’ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ!

ਅਤੇ ਜਦ ਤੇਰੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਤੁਖਮ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਖਲ੍ਹਿਆਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਕ ਭਵਨ ਬਣਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਦੀ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਤੋੜੀ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾਂਗਾ ਅਰ ਉਹ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਜੋ ਕਦੀ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੈਂਤ ਅਤੇ ਆਦਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਕੋਟਿੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਵਾਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਦਯਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਕਰ ਸਾਊਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਹ ਵੱਖਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੋਂ ਨਾਸ ਕੀਤਾ। ਸਗੋਂ ਤੇਰਾ ਟੱਬਰ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਸਦੀਪਕ ਤੋੜੀ ਤੇਰੇ ਅੱਗੋਂ ਪੱਕਾ ਰਹੇਗਾ। ਤੇਰੀ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਸਦਾ ਅਟੱਲ ਰਹੇਗੀ (2 ਸਮੂਏਲ 7:12-16)।

ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਅਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ: (1) ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਹੈਕਲ ਬਣਾਉਣੀ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਾ ਸਦਾ ਤਕ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ।²⁹ ਦੂਜਾ ਵਾਅਦਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਊਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵੱਲੋਂ

ਦੁਆਰਾ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਨਾ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਵੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ‘‘ਦਾਉਦ ਦੀ ਖਾਤਰ’’ ਸਾਹੀ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ (1 ਰਾਜਿਆਂ 15:4)। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਧੀਰਜ ਜਵਾਬ ਦੇ ਗਿਆ। ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਬਾਬੁਲ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਦਾਉਦ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਗੱਦੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਦ ਵੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਏ। ਉਸ ਨੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਦਾਉਦ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣਾ ਸੀ:

ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਦਾਉਦ ਲਈ ਇਕ ਧਰਮੀ ਸਾਖ ਖੜੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਰਾਜਾ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ... ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਏਹ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ‘‘ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਧਰਮ’’ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 23:5, 6)।

‘‘ਧਰਮੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ’’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:1) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਬੂਵਤਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਮੱਤੀ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਆਰੰਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ‘‘... ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ’’ (ਆਇਤ 1; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 3:31)। ਰਾਜਾ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਇਕ ਅਬਦੀ ਰਾਜ ਭਾਵ ਇਕ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਆਇਆ, ਜਿਹੜਾ ਕਦੀ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ (ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਦਾਨੀਏਲ 2:44; ਯਸਾਯਾਹ 2:2-4; ਮਰਕੁਸ 1:14, 15; ਮੱਤੀ 16:18, 19; ਮਰਕੁਸ 9:1; ਯੂਹੰਨਾ 18:36; ਲੂਕਾ 24:45-49; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:6-8; 2:1-4; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:28)। ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ‘‘ਦਾਉਦ ਦੀ ਗੱਦੀ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:29-36; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:7) ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਰਾਜਾ ਯਿਸੂ ਉੱਥੋਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਤੁਲਨਾ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:24-27; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13)।

ਇੰਜ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ 2 ਸਮੂਏਲ 7 ਮਹਾਨ ਵਾਅਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਆਖਿਆ, ... ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵਾਂਗਾ’’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:5)। ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ‘‘ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਭਾਵ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਹਾ।’’ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਇਆ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਲੇਮਾਨ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਾਜਾ 2 ਸਮੂਏਲ 7 ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੁ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ, ਜਦਕਿ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਆਖ਼ਰੀ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ!

ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕ ਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਕ ਲਓ। ਦਾਉਦ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਅੰਦਰ ਲੱਕੜੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਬਣੀ ਨਾਸਵਾਨ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਮਿਲਣੀ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਅਨੰਤ ਰਾਜ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਗਲੀ ਸਦੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਮਿਲਣੀ ਸੀ! ਇਸ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ‘‘ਨਾਂਹ’’ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਚਿਰਕਾਲੀਨ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਆਓ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਏ ਬਗ਼ੈਰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਲਈ।^{੧੦} ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੇਕ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਇੱਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ

ਨੂੰ ‘ਨਾਂਹ’ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਖੁਦਾ ਲਈ ਅਣਖ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਸਮਝ ਨਾਲ ਨਹੀਂ’ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 2)। ਸਾਡੇ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਨੀਅਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੱਚੀ ਬੰਦਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

(2 ਸਮੂਏਲ 7:18-29; 1 ਇਤਿਹਾਸ 17:16-27; 22; 28)

ਦਾਊਦ ਨੂੰ ‘ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਇਕ ਪੁਰਖ’ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਡਾਂਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਦਾਊਦ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਨਾਥਾਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੈਕਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਣਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ। ਪਹਿਲਾ, ਮੈਂ ਹਫ਼ਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਰਾਜ਼ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਨਾਥਾਨ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਊਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕੀ ਸੀ (2 ਸਮੂਏਲ 7: 17)। ‘‘ਤਦ ਦਾਊਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠ’’³¹ ਗਿਆ (ਆਇਤ 18)। ਦਾਊਦ ਉਸ ਤੰਬੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸੇਵਕ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੱਸੀ ਗਈ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਦੁਆ ਵਿਚ, ਦਾਊਦ ਭਗਤੀ ਭਰਿਆ, ਹਲੀਮ ਅਤੇ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਸੀ। ਦਸ ਵਾਰ ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘‘ਤੇਰਾ ਸੇਵਕ’’ ਕਿਹਾ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਖੁਦਾ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੀ ਦੁਆ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ:

... ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਘਰ ਕੀ [ਭਾਵ, ਜਿਸ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ] ਹੈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਐੱਥੋਂ ਤੋੜੀ [ਤਖ਼ਤ ਤਕ] ਅਪੜਾ ਦਿੱਤਾ? ... ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਕੀ ਮਜ਼ਾਲ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਖੇ? ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ, ਤੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ। ... ਸੋ ਤੂੰ ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ ਖੁਦਾ, ਵੱਡਾ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ... ਤੈਥੋਂ ਬਾਝ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਓਹੋ ਖੁਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਸ ਭਲਿਆਈ [ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ; NIV] ਦਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ... ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੈਂ ਹੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਏਹ ਆਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਸਦੀਪਕ ਤੋੜੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ (2 ਸਮੂਏਲ 7: 18, 20, 22, 28, 29)।

ਦੂਜਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਦਾਊਦ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ‘‘ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਕਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਸਿਰਦਰਦੀ ਹੈ!’’ ਪਰ ਦਾਊਦ ਨੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈਕਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ।

ਤਾਂ ਦਾਊਦ ਨੇ ... ਪੱਥਰ ਘਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜੋ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭਵਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਲਈ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਚੋਠਕਰੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਘੜਨ। ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਨੇ ਬੁਹਿਆਂ ਦੇ ਤਾਕਾਂ

ਦੇ ਲਈ ਮੇਖਾਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਲੋਹਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਤੋਲ ਦੀ ਕੁਝ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ, ਪਿੱਤਲ ਢੇਰ ਸਾਰਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਦਿਆਰ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਵਲੋਂ ਜੋ ਗਿਣਤੀਓਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ, ... ਅਰ ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਅਜੇ ਤਾਂ ਇਆਣਾ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਭਵਨ ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਉਜਾਗਰ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਾਂਗਾ। ... (1 ਇਤਹਾਸ 22:2-5)।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੈਕਲ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਭੇਜਿਆ।³² ਅਖੀਰ, ਦਾਊਦ ਨੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ‘‘ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਭਵਨ’’ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ (1 ਇਤਹਾਸ 22:6)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

ਵੇਖ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਸ਼ਟ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਲਈ ਇਕ ਲੱਖ ਕੰਕਾਰ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਦਸ ਲੱਖ ਕੰਤਾਰ ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਬਿਓੜਕਾ ਪਿੱਤਲ ਅਰ ਲੋਹਿਆ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਕਾਠ ਅਤੇ ਸਿਲ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ...। ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਪਿੱਤਲ, ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ... (1 ਇਤਹਾਸ 22:14, 16)।

ਹੈਕਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਰੋੜਾਂ ਡਾਲਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ!

ਤਾਂ ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ... ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ, ... ਦਾਊਦ ਬੋਲਿਆ, ਏ ਸੱਭੇ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਇਸ ਨਕਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਏ (1 ਇਤਹਾਸ 28:11, 12, 19)।

ਦਾਊਦ ਨੇ ਹੈਕਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਖਾਕੇ ਦੀ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਨੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਨਕਸ਼ੇ ਦਿੱਤੇ।

ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪੈਗਾਮ ਲਈ ਦਾਊਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਸੀ! ਦਾਊਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਤਾਂ ਅਰਧਨਾ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਮਨ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਮਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿਚ ਸੁਰ ਮਿਲਾਉਣਗੀਆਂ।

ਸਾਰ

ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ‘‘ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ’’ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਿਆ:

ਹਾਇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ!

ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਹੋ ਗਿਆ ਮੈਂ ਜੋ ਭਰਿਸ਼ਟ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਹਾਂ,

ਅਤੇ ਭਰਿਸ਼ਟ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਹਾਂ!
 ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ
 ਅਧੀਰਾਜ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੈ। (ਯਸਾਯਾਹ 6:5)

ਅੱਜ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਲੱਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਹਾਂ ਭਾਵ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਦੁਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਬੰਦਗੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹਾਂ। ਬੰਦਗੀ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ; ਇਹ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਦਿੱਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਭਾਵ ਇਕ ਘੰਟਾ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਉੱਥੇ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੀ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਘੰਟਾ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਇਕ ਘੰਟਾ ਉੱਥੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੋਰੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਛੇਤੀ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਐ ਖੁਦਾ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਸ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤੂੰ ਯੋਗ ਹੈਂ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਸਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਨੇੜੇ ਹੈਂ, ਤੇਰੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਲੀਮ ਹੋ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹੇ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਮਦਦ ਕਰ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ, ਆਮੀਨ।”

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ “ਕਰੂਬ” ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਸ਼ਬਦ “cherubim” ਹੈ। ਇਹ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣਗੇ। ² ਮਹਾਯਾਜਕ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਢੱਕਣ ਉੱਤੇ ਲਹੂ ਲੈ ਕੇ ਛਿੜਕਦਾ ਸੀ। ³ NASB ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਬਵਾਸੀਰ ਸੀ, ਪਰ ਵਧੇਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ “ਗਿਲਟੀਆਂ” ਹੀ ਹੈ (1 ਸਮੂਏਲ 5:6; ਆਦਿ)। ⁴ KJV ਅਤੇ NASB ਵਿਚ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50,070 ਹੈ। NIV, NEB ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ 70 ਹੈ। ⁵ 1 ਸਮੂਏਲ 7:2 ਦੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਕਿਰਬ-ਥਾਰੀਮ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਇਤ 3 ਵਿਚਲੀ ਸਮੂਏਲ ਵੱਲੋਂ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਸਮੂਏਲ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵੀਹ ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਦਸ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸਾਇਦ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਮਿਲਾਉਣ ਤੇ ਸੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲ ਬਣਦੀ ਹੈ। ⁶ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਕ ਗੱਡੇ ਉੱਤੇ “ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।” ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਦੇ ਲਈ ਗੱਡੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ! ਪਰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ⁷ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਟਕਲ ਨਾਲ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੰਬੂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਤਕ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਗੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਗਿਣਤੀ 7:3-8)। ⁸ 1 ਇਤਿਹਾਸ

13:7 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੱਡੇ ਨੂੰ ‘ਹਿੱਕਣ’ ਲੱਗੇ। ਉਹ ਗੱਡੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਗੱਡੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ।^{੧੯}ਪੁਰਾਤਨ ਰੇਖਾਚਿੱਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੱਡਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਬਲਦਾਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦੁਪਹੀਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।^{੨੦}1 ਇਤਿਹਾਸ 13:9. 2 ਸਮੂਏਲ 6:6 ਵਿਚ ‘‘ਨਾਕੋਨ ਦਾ ਪਿੜ’’ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ‘‘ਨਾਕੋਨ’’ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। NEB ਵਿਚ ‘‘ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਪਿੜ’’ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਨਾਕੋਨ’’ ਕਿਦੋਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਹੈ।

^{੧੧}ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੀ ਖ਼ਤਰਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।^{੧੨}ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ ‘‘ਪੇਰੇਸ ਉਜ਼ਾਹ’’ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ‘‘ਉਜ਼ਾਹ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ [ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ] ਕਹਿਰ’’ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੀ (2 ਸਮੂਏਲ 6:8)। ਇਹ ਦੇਰ ਤਕ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਖ਼ੁਦਾਈ ਚਿਤਾਵਨੀ ਸੀ।^{੧੩}ਗਾਥੀ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਗਥ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ’’ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਸਮੂਏਲ 15:18), ਪਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਇਹ ‘‘ਓਬੇਦ ਅਦੋਮ’’ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲੇਵੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:18; ਆਦਿ)।^{੧੪}ਜਿਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿਚ ਦਾਊਦ ਨੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਗੀਤ ਯੂਫ਼ ਪੁਚਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕਾਹਿਮ ਹੋਣ ਤੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਏ।^{੧੫}ਮੱਤੀ 15:9 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।^{੧੬}ਇਹ ਸਬਕ ਨਿੱਜੀ, ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਕਸਟਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ! ^{੧੭}1 ਇਤਿਹਾਸ 15:1, 3, 12; 2 ਸਮੂਏਲ 6:17 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਹੈਕਲ ਦੇ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ, ਜਾਂ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ? ਇਸ ਉੱਤੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: (1) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੰਦੂਕ ਕਈ ਹੋਰ ਥਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਸੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਥਾਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (2) ਹੈਕਲ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਿੱਲਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਸੀ। (3) ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਸ਼ਫ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।^{੧੮}ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਨੱਚਣਾ’’ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (2 ਸਮੂਏਲ 6:14, 16)। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ‘‘ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣਾ’’ ਹੈ।^{੧੯}1 ਇਤਿਹਾਸ 15:27; 2 ਸਮੂਏਲ 6:14 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਏਫ਼ੋਦ ਤੰਗ ਸਿਲਿਆ ਬਿਨਾ ਬਾਜੂ ਦੀ ਜਰਸੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਜ਼ਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੀ ਬੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (1 ਇਤਿਹਾਸ 15:27); ਇਸ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਸ਼ਾਹੀ ਲਿਬਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।^{੨੦}ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਹੋਮ ਬਲੀਆਂ ਵਾਲੀ ਵੇਦੀ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਨ ਤਕ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ ਤੇ ਗਿਬਓਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦ ਉੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਊਦ ਨੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ (1 ਇਤਿਹਾਸ 16:39 ਤੋਂ)। ਜਦ ਹੈਕਲ ਬਣ ਗਈ, ਤਾਂ ਸੰਦੂਕ ਅਤੇ ਤੰਬੂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਆਂਦੇ ਗਏ (ਤੁਲਨਾ 1 ਰਾਜਿਆਂ 8:4; 2 ਇਤਿਹਾਸ 5:5)।

^{੨੧}ਟੀਕਾਕਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨੰਗੇਜ਼ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ।^{੨੨}ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ‘‘ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਾ ਹੋਇਆ,’’ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਔਲਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2 ਸਮੂਏਲ 21:8 ਵਿਚ KJV, NKJV ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੀਕਲ ਦੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਕਈ ਇਬਰਾਨੀ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਮੀਕਲ’’ ਦੀ ਥਾਂ ‘‘ਮੇਰਬ’’ ਹੈ, ਅਤੇ

ਜਿਆਦਾਤਰ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।²³ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਬੇ-ਔਲਾਦ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਰਾਪ ਮੰਨਿਆ ਜਾਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਸਮੂਏਲ 1:5, 6)।²⁴ 2 ਸਮੂਏਲ 7:1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਭਵਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚਹੂੰ ਪਾਸੀ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।’’ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 8 ਵਿਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਯੁੱਧ ਅਧਿਆਇ 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।²⁵ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨਾਥਾਨ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ (2 ਸਮੂਏਲ 12:1-14; 1 ਰਾਜਿਆਂ 1)। ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਬੇਟੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਥਾਨ ਰੱਖਿਆ (2 ਸਮੂਏਲ 5:14)।²⁶ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਊਦ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਕੀ ਕਰੇਗਾ।²⁷ ‘‘ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਨਾ’’ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ‘‘‘ਹਾਂ’ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।’’²⁸ ‘‘ਹੱਦ ਕਰਨਾ’’ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਪਰਵਾਹ ਕਰਨਾ’’ ਜਾਂ ‘‘ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ’’ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ; ਅੰਤਮ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ।²⁹ ਇਤਿਹਾਸ 22:6-10 ਅਤੇ 28:6-10 ਵਿਚ ਦਾਊਦ ਨੇ 2 ਸਮੂਏਲ 7 ਵਿਚ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਊਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਆਇਤ 14)।³⁰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਾਊਦ ਨੇ ਨਾਥਾਨ ਨਾਲ ਦੋਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਬੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ? ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਨਬੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਗਲਤੀ ਦਾਊਦ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਥਾਨ ਦੀ; ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

³¹ ਦੁਆ ਲਈ ਬੈਠਣ ਦੇ ਢੰਗ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇਹੀ (1 ਸਮੂਏਲ 17:16 ਦੇ ਕਰਾਸ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨਾਲ) ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਝੁਕਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠਣਾ।³² ਤੁਲਨਾ 1 ਇਤਿਹਾਸ 28:19. ਇਕ ਲੇਖਕ ਇਸ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ‘‘ਵਕਤ ਮੁਤਾਬਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ’’ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜਿਵੇਂ ਦਾਊਦ ਨੇ ਤੰਬੂ ਬਦਲਿਆ ਸੀ,’’ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ‘‘ਬਦਲਾਅ’’ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।